

"Het is het voorrecht van wie geleden heeft een goed mens te zijn."

† E. van der Hallen

Tot vroom aandenken aan

Mevrouw Elva HANSSSENS

echtgenote van wijlen

De Heer Modest VANDERKIMPEN

Zij zag het levenslicht te Ronse op 30 maart 1904
en is zacht in de Heer ontslapen te Maarkedal
(Louise-Marie) op 6 oktober 1990,
gesterkt door de H. Ziekzalving.

Na een lang en rijkgevuld leven, waarvoor we de Heer dankbaar zijn, is zij stil en ongemerkt van ons heengegaan, nu alles in deze wereld geleidelijk maar welbewust te hebben losgelaten.

Zij had van het leven - zoals vader trouwens - een idealistische visie, gesteund op een onwankelbaar geloof en een diepmenselijk inzicht : kinderen grootbrengen was voor haar niet alleen zorgen voor de materiële noden of het persoonlijk geluk, het was vooral jonge mensen opleiden tot persoonlijkheid en ze openstellen voor al wat schoon en goed is.

Ze heeft haar taak soms in zeer moeilijke omstandigheden moeten opnemen : zeer vroeg verloor ze twee van haar kinderen ; de oorlogsjaren en een langdurige ziekte belemmerden haar sterk in haar natuurlijke bedrijvigheid ; en toen ook vader overleed, stond ze alleen voor de moeilijke opdracht voor de opvoeding van de kinderen in te staan. Haar diep-christelijk geloof hielp haar die beproevingen te boven te komen, en niettegenstaande alles

beschouwde ze zichzelf als een van Gods lievelingskinderen. Zij vond dat ze veel had gekregen en dat ze dan ook veel moest geven. Werken voor de Kerk was de natuurlijkste zaak ter wereld. De scheiding van twee van haar kinderen die enkele jaren in de missie verbleven, aanvaardde ze met veel overtuiging en ze zette zich totaal in om ze vanuit het thuisfront bij te staan.

Later, wanneer de kleinkinderen kwamen, kreeg ze een nieuw doel. We weten allen hoe zij het centrum was van de vele samenkomsten - ook als het niet meer bij haar thuis was - en hoe gelukkig ze was als ze op bezoek kwamen. We hebben ervaren hoe ze tot het laatst om hen bekommerd was.

Liefste "Bobonne", we zagen je allen zo graag. We zullen je missen, maar we weten dat je ook nu nog met ons meegaat. We zullen trachten ons leven zo uit te bouwen, dat je fier mag zijn om wat je tijdens je eigen leven - samen met grootvader - zo geduldig hebt voorbereid. We zijn de Heer dankbaar dat Hij je ons zo lang liet behouden en we zijn je ook dankbaar voor wat je voor ons geweest bent. Het beeld dat we van jou bewaren blijft diep in ons hart gegrift ; moge je voorbeeld voor ons sterkte en aanmoediging zijn.

Uw aanwezigheid en uw gebed waren voor ons een echte troost. We danken er u van harte voor.

De familie.

Votre présence et vos prières étaient pour nous un réel réconfort. Nous vous en remercions de tout cœur.

La famille.

Rouwdienst DEVOS. Fiertelmeers, Ronse.